

Václav Klaus: 1683 Revisited - Jak Turek porazil Rakušana. Šéfové malých stran musejí trošku ubrat svého ega

- editor007 | 14. června 2024

ČESKO: Jedním z klíčových bodů evropské historie je slavné vítězství křesťanských armád nad Turky před Vídní v roce 1683. Kdo ví, co by bylo s Evropou (a s evropskou civilizací), kdyby to tehdy dopadlo opačně. Neoslovuje mne alternativní historie, o detailech nebudu spekulovat, ale vývoj Evropy by byl určitě jiný než to, co se od té doby v Evropě, zejména střední, dělo.

Minulý víkend proběhla jiná bitva Turků a Rakušanů, resp. Turka a Rakušana. Vysoce favorizovaný Rakušan, daleko lépe vyzbrojený, s daleko mohutnější armádou i zázemím, si několik dní před volbami vyšlápl na Turka, nastrčil krásnou a mimořádně inteligentní (ověnčenou akademickými tituly) ženu, očekával snadné vítězství v přestřelce jeden na jednoho, měla to být jedna zkušená na jednoho nezkušeného, a ono to překvapivě dopadlo divnou remízou. Zdvořilost a přirozený respekt k příslušníci slabšího pohlaví vypadaly pro některé posluchače jako slabost. Rakouské armády přešly hned poté do zákeřného ostřelovacího boje a vypadalo to – když obrana nezískala dostatečný prostor (a sebevědomí) – že je konečné vítězství na dosah.

Pak přišel vlastní zápas, a najednou byl v neděli v noci oznámen nečekaný výsledek: 10,3 % vs. 8,7 % hlasů pro nováčka a třetí versus páté místo mezi soutěžícími stranami. Zvítězil poctivý, odpracovaný výkon nad siláckými, namyšlenými výroky. Zvítězil autentický politický lídr nad prázdným sebevědomím. Zvítězila autentičnost nad pouhou stylizací. Zvítězila víra ve svou pravdu nad papouškováním cizích pseudomoudrostí. Zvítězila pravcovost myšlení nad levičáckým mudrováním. Zvítězila obhajoba národního státu nad evropanstvím. Vyhrál Turek nad Rakušanem.

Byly i jiné bitvy. Pro mne je rozhodující číslo 108:84. To první je dnešní počet poslanců vládnoucí pětikoalice, to druhé je do našeho parlamentního rámce přenesený výsledek eurovoleb, které se staly obřím průzkumem veřejného mínění. Dalším pěkným číslem je 9:3. To první je počet europoslanců staré dobré ODS v prvních eurovolbách za naší účasti (v roce 2004), to druhé je počet europoslanců za ODS po volbách letošních, kdy její předseda na ODS zcela rezignoval a hlásá „hodnotovou politiku“ – spolu s lidovci a Pekarovou Adamovou. Přesto je předseda ODS – alespoň na první pohled – spokojen. Podivně spokojen je i předseda Pirátů se ziskem jednoho poslance (místo tří), méně je asi spokojen předseda lidovců. Atd.

Propadla – daleko pod hranici 5 % – řada silácky se tvářících stran a hnutí – Rajchlovo PRO, Vondráčkovi Svobodní, Zaorálkova sociální demokracie, Paroubkova sociální demokracie B (neboli ČSSD), Strana zelených. Den před volbami jsem napsal: „šéfové malých stran musejí trošku ubrat svého ega a pochopit, že by bylo lepší být místopředsedou velké strany než předsedou strany malé“, která přes volby nepřejde. Dodal jsem, že by měli pochopit, že je lepší se k někomu přidat. Přál bych si, aby uměli udělat – chtějí-li zůstat v politice – krok vedle. A tím přispět k vytvoření pevnějších stranických struktur. Dokud je čas. Dokud budou relativně svobodné volby (nezničené korespondenční volbou) existovat.

AUTOR: Václav Klaus

[ZDROJ](#)